

ע"פ 7057/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7057/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת י' וילנר

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו מיום 17.07.2017 בתפ"ח 15-12-24290 שניתן
על ידי כבוד השופטים: ש' דותן, מ' לוי ו' לוי

תאריך הישיבה:

ט"ו בשבט התשע"ט (21.01.2019)

בשם המערער:

עו"ד שמואל פלישמן

בשם המשיבה:

עו"ד איתמר גלבפיש

בשם שירות המבחן למבוגרים:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר בפועל - תקופה של תשע שנים - שהושת על המערער בדעת רוב (תפ"ח (ת"א) 24290-12-15, כב' השופטים ש' דותן ו' לוי, מול דעתו החולקת של כב' השופט מ' לוי, שהציע לגזור שבע שנות מאסר בפועל). בהליך קמא, ולאחר שמיעת ראיות, הורשע המערער במסגרת האישום הראשון בשתי עבירות של מעשה סדום, באישום השני בעבירת אינוס, ובאישום השלישי בשתי עבירות אינוס נוספות ועבירה של מעשה סדום. נפגעת העבירה בכל האישומים היא קטינה בת שנים עשרה וחצי, בעוד המערער היה בן ארבעים ושבע במועדים הרלוונטיים. השניים נפגשו פעמים רבות ביחידות ובנוכחות אחרים, בבית מגוריו של המערער ובבית הוריה של נפגעת העבירה.

הסנגור מיקד את טענותיו בכך שהמערער חזר בו מן הערעור על הכרעת הדין. כן נטען כי התסקיר שהוגש מסתייג אמנם מנכונות המערער לקחת אחריות על מעשיו, אך המצב בפועל מלמד אחרת, דבר המתבטא גם בחזרה מהערעור על הכרעת הדין.

2. תסקיר שירות המבחן נערך על ידי גורם מקצועי, הבוחן בכלים מקצועיים גם את מידת החרטה, ההפנמה ולקחת האחריות של הנאשם. אצלנו לא מצאתי דופי בתסקיר, אך לצורך ערעור זה יש לתת משקל לנכונותו של המערער לחזור בו מהודעת הערער על הכרעת הדין, כפי שביקש הסנגור, תוך הדגשה כי מהנימוקים שפורטו בתסקיר שירות המבחן - אין המלצה טיפולית ביחס למערער. כך או אחרת - אין זה העיקר.

3. המערער ביצע מספר עבירות מין חמורות בקטינה בת שנים עשרה וחצי. בעניין זה ציין בית משפט קמא כי המערער לא הפעיל אלימות. ידועה הגישה האינדיבידואלית לענישה במשפט הישראלי. בבוא בית המשפט לגזור את העונש, עליו לבחון את המקרה בראי מנעד התיקים הדומים - החמורים יותר והחמורים פחות - תוך הדגשת הנסיבות הקונקרטיות של המקרה. ואולם, אין בכך לטשטש את הייחוד שבעבירות מין המבוצעות על ידי אדם מבוגר, כמעט בן חמישים, כלפי ילדה בת שנים עשרה וחצי. פער הגילאים יוצר מעין מרות מובנית. העדר התנגדות מטעם הנפגעת, הטומן בחובו את חוסר ה"צורך" להפעיל אלימות במקרים מסוימים, מלמד על תכלית הקביעה שבגיל מסוים הסכמת הקטינה לאו הסכמה היא. העדריכולת של קטין בגיל כזה להסכים, על כל המשתמע מכך, הינו נימוק לחומרה. הדין קובע, למעשה, כי אין ביכולתה של קטינה להסכים, אף אם היא לא מתנגדת למעשה באופן אקטיבי. מצופה מאדם בוגר כי לא ינצל את ממד הרצון (או אי הרצון) של קטינה לשם סיפוק תאוותיו, ולא יהפוך את הרכה בשנים לחפץ להנאתו.

אשר לנסיבות העושה. למערער אין עבר פלילי, ולעניין זה הוענק משקל ללקולא בגזר הדין. אך לצד זאת, הנזקים והצלקות הנפשיות עלולים ללוות את קטינה כתוצאה מהמעשים שביצע המערער לטווח ארוך. החברה חייבת להגן על בניה ובנותיה הצעירים והצעירות, ועל בית המשפט לתרום את תרומתו, בדמות הטלת עונשים הולמים ומחמירים בגין ביצוע עבירות מין בקטינים. לא מצאתי אפוא עילה משפטית המצדיקה התערבות בחומרת העונש.

4. הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ז בשבט התשע"ט (22.1.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
